

ב י פ ו

את הדרך מבאר-טוביה ליפו עשינו בעגלתו של האכר חיים גינגיס. בואדיות שהיה עלינו לחצות, היו מים והסוסים עם העגלה וכל אשר בה שקעו במים. בשבילנו הילדים הפכה "הטבילה" לחוויה משעשעת וכל הדרך שרנו: "חיים נפל במים והרטיב את המכנסים".

מקום מגורינו ביפו היה ב"נוה-צדק" ובאותה חצר גרה גם משפחת שטורמן. עד היום חשה אני מעין קירבה מיוחדת לבית שטורמן בשל אותה שכנות שממנה זכור לי בסה"כ פרט קטן אחד:

יום אחד נתנה לי אחת מבנות שטורמן, שהיתה כובענית לפי מקצועה, קופסה, והורתה לי להביא בה חול. התקינה בובה, מילאה אותה בחול, תפרה לה שמלה וכובע והגישה לי מתנה שבודאי לא היתה לי כמוה מאז יצאנו את רוסיה. לימים סיפרתי זאת לשפרה בצר-שטורמן שאמרה כי היא היתה הכובענית. את דבר הבובה לא זכרה, כנראה היתה זו חוויה מרשימה לגביי בלבד.

ביפו לא יכול היה אבא להקים "משק" ולו גם הזעיר ביותר, אבל פטור בלא כלום אי אפשר, לכן רכש שני זוגות יונים מגזע מיוחד; לזוג האחד קראנו "יוני הצחוק" כי